

**Slov. glasbeno društvo „LJUBLJANA“**

===== v Ljubljani. =====

---

O priliki V. kat. shoda

v nedeljo 26. in ponedeljek 27. avgusta obakrat ob  
8. uri zvečer v veliki dvorani hotela „UNION“

prvi slovenski oratorij v treh delih

**ASSUMPTIO D. M. V.**

(Vnebovzetje B. M. D.).

Za samospeve, zbor in orkester zložil p. H. Sattner.  
Besede dr. Mih. Opekove.

Sodelujejo: p. K. Kolb iz Zagreba, bas,  
člana zbora: gospa Am. Bajuk, sopran  
in Fr. Smodej, tenor; društveni pevski  
zbor in popolni orkester Dravske divi-  
zijske oblasti.

**Koncert vodi društveni pevovodja prof. M. Bajuk.**



Cene sedežem: 25, 20, 15 in 10 Din.; stojiščem 5 Din.,  
vojaki in dijaki 3 Din.

Predprodaja vstopnic in besedila v trafiki „Union“.



„Assumptio“ je prvi slovenski oratorij. Vglasbil ga je p. H. Sattner v času od septembra 1910 do 24. aprila 1911. Besedilo je sestavil dr. A. Ušeničnik iz sv. pisma in oficija Marijinega Vnebovzelja. Temu gradivu je dal dr. M. Opeka lepo, vzneseno pesniško obliko, ki je nudila skladatelju dovolj nežne lirike. Skladatelj jo je odel v tako mehko, neizmerno gladko melodijo, da bi jej v slovenski glasbeni literaturi ne našli para.

Misel, podati Slovencem Marijin oratorij, je bila posebno srečna. Kdo na svetu Marijo bolj časti kakor Slovenec? Zato lahko razumemo, da se je srce slovenskemu umetniku, ki ga poznamo vsi v p. Hugolinu, za to snov posebno ogrelo in ustvarilo melodije, ki sežejo tako globoko v srce kot nobene druge, n. pr. samospevi za sopran kar po vrsti: „Kakor jelen po studencu hrepeni“, ali „Preljubi je moj“, ki je bržkone najlepša v vsem oratoriju. Skladatelj Lajovic je vzkliknil, ko jo je čital: Blagrovano srce, iz katerega je izrasla ta pesem — roža! Dalje dvospev „Zdrava“ ali iskreno pobožni „Moja duša stvarnika veliča“ in slednjič: „Večno je usmiljenje Gospoda“. Nič manj krasni so baritonski samospevi. Sveta, nepopisna iskrenost leži v uvodnem: „Vstani, lepa moja! Moja golobica, pokaži mi svoje obličje! Ker tvoj glas je sladak itd.“ Eno lepše kot drugo. Koga ne gane tenorski samospev: „Kdo je ta?“ ki so ga takoj pograbili in ga že neštokrat samostojno podali pri koncertih in službah božjih.

Te ljubke samospeve vežejo prav tako nežni, mehki, do triumfalnega vzleta stopnjevani mešani zbori, med katerimi pretresa mozeg moški zbor II. dela „O smrt!“ in veselo poskakuje ženski zbor: „Zima je proč“.

Zastoj bi se trudili, ko bi hoteli popisati vso iskrenost tega dela: **umetnosti sploh ni mogoče priti blizu s peresom.** To preiskreno, globoko pobožnost je moglo v tako preprosti, lahko umiljivi obliki vdahnuti delu samo čisto srce svečenika.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani je proizvajala oratorij v l. 1912 štirikrat in sicer: 13., 14., 17. in 21. marca; vsakokrat je bila velika dvorana hotela „Uniona“ „nabita“.

Po teh izvajanjih je v l. 1914: skladatelj svoje delo predelal in ga 22. in 23. novembra 1921 proizvajal s svojim (pomnoženim) cerkvenim zborom v frančiškanski cerkvi v Ljubljani.

Slov. glasbeno društvo „Ljubljana“ se je kljub izrednim težavam — med počitnicami so pevci in pevke razkropljeni — lotilo dela zato, ker je **vredno truda**, ker v okvir kat. shoda naravnost sili in ker ni za širše mase našega ljudstva boljše in primernejše hrane kot je ta umetnina, na katero smemo Slovenci s ponosom zreti. Ta oratorij je slovenski in še posebej **naš** katoliški.

# Besedilo oratorija.

I. del.

## Dormitio.

Marijina smrt na zemlji.

**Glas ženinov:** Vstani moja prijateljica, lepa moja, in pridi!  
Moja golobica, pokaži mi svoje obličje;  
naj zveni tvoj glas v mojih ušesih,  
ker tvoj glas je sladak in tvoje obličje zalo.

**Marija:** Kakor jelen po studencu hrepeni,  
duša moja k Bogu mojemu drhti:  
Oh, odpadite zemlje okovi,  
da v ljubezni se vtopim njegov!

**Zbor nebeščanov:** Vstani, hiti! moja golobica,  
Krasna si, vsa rožna tvoja lica —  
kakor zarja v večnih dvorih vzidi!

**Glas ženinov:** Moja golobica, pokaži mi svoje obličje;  
naj zveni tvoj glas v mojih ušesih,  
ker tvoj glas je sladak in tvoje obličje zalo.

**Angelski zbor:** Zima je proč,  
cvetje dehti,  
grlice glas  
v gajih zveni —  
vstani in pridi,  
sprelepa hči!

**Marija:** Preljubi je moj in njegova sem jaz,  
o, naj mi odkrije svoj večni obraz!  
Kot pečat me dèni na svoje srcé —  
močnejše kot smrt so ljubezni željé . . .  
Obsujete me vso s cveticami,  
obdajte me z žlahtnimi jabolki —  
v ljubezni mi duša medli!

**Zbor zemljanov:** Nikar od nas, Devica,  
o, vrni se nam, vrni!  
Še enkrat, Tolažnica,  
pogled svoj v nas obrni!

Glej revne, zapuščene  
nas Evine otroke.

Ko se od nas je ločil  
Tvoj božji Sin trpeči,  
nas Tvoji je izročil  
ljubezni tolažeči . . .

Nikar od nas, Devica,  
o, vrni se nam, vrni!  
Še enkrat, Tolažnica,  
pogled svoj v nas obrni!

**Angelski glas:** Pridi z Libana,  
ženinu zvesta,  
da boš venčana,  
pridi, nevesta!

---

II. del.

## **Assumptio.**

Marijino vnebovzetje.

**Zgodba:** Tedaj so prišli apostoli, raztreseni po vesoljnem svetu, po božjem navdihu vsi v Jeruzalem. In so pokopali Devico Marijo med petjem svetih angelov. In tretji dan so šli zopet k grobu in niso našli trupla v njem. In so se močno čudili.

**Preroški glas:** Gospod Bog je rekel kači: Sovraštvo bom naredil med tabo in med ženo, med tvojim in njenim zãrodod; ona ti bo glavo strla in ti boš njeno peto zalezovala.

**Zbor:** O smrt, o smrt,  
tvoj strah je strt —  
o pekel, kje je tvoja zmaga!

**Angelski glas:** Kdo je ta, ki kakor zarja  
(tenor) vstaja svetla do nebã,  
kakor luna iz viharja,  
kakor solnce — kdo je ta?

Kdo je ta? — Ave, Marija,  
polna božje milosti!  
Vsa nebeška domačija  
Tvoje zmage dan slavi!

**Angelski glas:** Ave Marija! Rajska Devica,  
(bas) ti čudovita nebeška Gospã!  
Milost Gospodova náte razlita  
je kot brezkončna globina morja.

Ave Marija! Zgodnja Danica,  
v greha temó te Gospod je prižgal.

**Zbor angelov:** Vedno je s tabo Sveti, Mogočni,  
ki te je v Mater prečudno izbral.

Ave Marija! Lepa Kraljica:  
naj te ovenča nebeška pomlad!  
Ti blagoslovljena vsa med ženami,  
ti si rodila življenja nam Sad.

**Angelski glasovi:** I. Zdrava! Ti posoda čudežna in nestroh-  
(dvospev) neta, ti posoda večne Besede!  
II. Zdrava! Ti neskaljeni studenec, ki je  
iz njega poteklo vrelo življenja —  
Kristus!  
III. Zdrava! Ti vrt zaprti, čigar vonjava je  
kakor plodne njive, ki jo je oblago-  
daril Gospod!

IV. Zdrava! Ti brezmadežna,  
Zdrava, božja čista lilija,  
Zdrava, Matí našega Boga!

**Zbor:** Zdrava! Žena, ki si kači glavo strla!  
Zdrava! Judit, ki si Holoferna premagala!  
Zdrava! Ester, ki si rešila ljudstvo svoje!

Zdrava! Ti brezmadežna,  
božja čista lilija,  
Mati našega Boga! Ave!

**Angelski glas in zbor:** Pridi z Libana,  
ženinu zvesta,  
da boš venčana,  
pridi, nevesta!

---

III. del.

## Coronatio.

Marijino kronanje v nebesih.

**Recitativ:** In se je prikazalo veliko znamenje na nebu:  
Žena, odeta s solncem in luna pod nje-  
nimi nogami in okrog njene glave venec  
dvanajsternih zvezd.

**Zbor:** Aleluja! Zavriskajte, zbori,  
aleluja — na Sionski gori!  
Kralju večnih vekov se glasite!  
Aleluja!

**Marija:** Moja duša Stvarnika veliča  
in moj duh se v Bogu veseli,  
ker se je ozrl na svojo deklo  
in velike storil mi reči —

**Zbor:** Aleluja! Sveti! Sveti! Sveti!  
Sin in Duh, od vekov pri Očeti! —  
Aleluja!

**Marija:** — Glej, od vzhoda zemlje do zahoda  
blaženo zdaj moje bo ime,  
od naroda zemlje do naroda  
vsi jeziki srečno me slavé . . .

**Zbor:** Aleluja! Zdrava! počeščena,  
v zarjo božjo vsa odeša Žena!  
Hram mirú in sprave, hiša zlata,  
božja Mati, ti nebeška vrata!

**Marija:** — Večno je usmiljenje Gospoda,  
vsem je on obljubam svojim zvest:  
z močno roko je povzdignil nizke  
in ošabne vrgel s prvih mest . . .

-----  
Aleluja! Aleluja! Aleluja!

**Recitativ:** Povikšana je sveta božja Porodnica nad  
kore angelov v nebeškem kraljestvu. Ve-  
selimo se!

**Zbor zemljanov:** Češčena Kraljica, usmiljena Mati,  
Ti naše življenje in up in sladkost!  
Glej k tebi zdihujemo Eve otroci,  
ko žalost nas bega, napaja grenkost.  
Pokaži nam svoje premile oči,  
usmili se, Mati, nas Ti!

V bridkosti spočeli, v solzah smo rojeni,  
trpljenja vihari nad nami oblast  
in s pota do večnega, srečnega doma  
skušnjava nas vabi in greha nečast . . .  
O Mati, ozri se na naše gorje,  
odkleni nam svoje srcé!

Ti Solnce rodila si večne pravice,  
o daj, da posije na temni naš pot —  
Ti strla si glavo peklenškemu zmaju:  
obvaruj življenja pogubnih, nas zmot!  
In k sebi trpine, privedi nas kdaj  
v nebeški preblaženi raj!

Amen.



